

ТЕНОРЪТ РЕЙНАЛДО ДРОЗ! ЕДИН ВЕНЕЦУЕЛЕЦ В БЪЛГАРИЯ

Рейналдо Дроз е лиричен тенор, роден във Венецуела. Учил е в консерваторията „Симон Боливар“ в Каракас. Дебютира в Teatro Teresa Carreño, Каракас, в ролята на Неморино от „Elisir d'amore“. През годините на обучението си има многобройни концерти в цяла Европа: България, Франция, Италия, Швейцария и др. Идва в Европа през 2017г. и спечелва място в майсторския клас на Райна Кабаиванска. Учи при нея 4 години. През февруариминалата година получава официална покана от Пламен Карталов, директор на Софийската опера и балет, да заеме пост на артист-солист в националната ни опера. Дебютира като Ернесто в „Don Pasquale“, следват роли в „Rigoletto“, „La donna del lago“ и други.

В края на миналата година получава покана от негов колега да пее в оперната гала „Opera d'amore“ с участието на звезди като: Хосе Карерас, Марко Берти, Мария Гулегина, Кирил Манолов и други. Представя своя глас в ролите на Херцога на Мантуа от „Rigoletto“, от която изпява дует и квартет и Родолфо от „La Bohème“, от която също изпява дует. Предстоят му концерти във Варна и в София, а този месец дебютира в главна роля в „Лакме“ от Лео Делиб.

Живее в България от около година Харесва културата ни и казва, че се чувства обичан и ценен от българската публика, както и, че е като у дома си, тъй като „България е Латинската Америка на Европа“.

ЙОАНА ГЪНДОВСКА
снимки Личен архив
превод от испански
РОСИНА ЯНАКИЕВА

Не сте изминал традиционния път за един оперен изпълнител. Започнал сте с поп музика. Защо напуснахте тази сцена и се насочихте към оперното пеене?

Операта винаги е била в мислите ми, откакто бях на 16 години и за пръв път чух оперни певци на живо. Оттогава оперното пеене винаги ми се е струвало най-висшият израз на човешкия глас и една красива мистерия за разкриване. Попът винаги ми е харесвал, особено баладите и любовните песни, които аз всъщност изпълнявах, но операта не напускахе ума ми. Затова, когато натрупах достатъчно парични средства, за да си пробвам късмета в Европа, го направих. Ако не ми провървеше, винаги можех да се върна във Венецуела и да продължа да се занимавам с поп музика. Но след 5 години тук, правейки това, което толко-

ва харесвам, не виждам начин да се върна назад, а по-скоро може би да се опитам да включа двата интереса в една кариера.

Казвате, че в Латинска Америка класическата музика е нещо като табу, но това не важи за Венецуела. Но избирате да дойдете в Европа. Защо?

Класическата музика е табу тема в Латинска Америка, защото, както във всяка дейност в сферата на изкуството там, няма златна среда. Или постигаш невероятни успехи, или се проваляш, и това е риск, който много малко хора са готови да поемат. Родителите обикновено подтикват децата си да се занимават с музикален инструмент или с пеене в свободното си време, но са малко тези, които виждат успешно бъдеще в подобна кариера. Венецуела е изключение, защото там от години съществува Националната система за оркестри, която пре-

доставя бесплатно обучение на много високо ниво. В моя случай, аз дойдох в Европа, за да търся съвършенството, защото тук се намират най-добрите школи с най-добрите учители, както и продукции, в които всеки оперен певец си мечтае да участва.

Мечтата Ви да учите при Райна Кабаиванска се сбъдва – след прослушване попадате в нейния майсторски клас. На какво Ви научи тя?

Още от първите ни срещи разбрах, че имам още много за учене и че един красив глас не стига, ако искаш да бъдеш професионален оперен певец. Като редовен ученик в Модена, научих солфедж и теория, интерпретация, стил и вокална техника и получих много съвети за работата, които могат да се получат само от човек, който е пожелал много успехи в сферата, в която исках да се развиеш. Цялото си профе-

сионално оформление дължа на Маестра Райна, към която изпитвам уважение и обич.

А кои са другите Ваши учители?

Давид Идалго беше моят първи вокален педагог, докато още пеех поп, който ме научи на много за операта, тъй като той самият освен преподавател по пеене, беше професионален оперен певец. Впоследствие учих с двама известни във Венецуела учители – тенора Идвер Алварез и басъа Педро Лиендо, и двамата с отлични международни кариери и широки педагогически познания и опит.

Преди около година получавате покана от Пламен Карталов да станете артист-солист в нашата национална опера. Как се чувствате на българска сцена?

Чувствам се много обичан и ценен от българската публика. Досега след всички мои изпълнения съм имал положителни отзиви от публиката и от колегите ми.

А коя е сцената, на която мечтаете да стъпите?

Честно казано, не мечтая за конкретна оперна сцена. Има места по света, които без съмнение биха подобрили значително моята кариера и автобиография, но за мен важното е да има публика, жадна за изкуство и колеги, които да желаят да пеят и свирят. Това може да се случи във всяка част на света.

Коя е ролята, която Ви описва най-добре? Или тази, в която се чувствате най-удобно?

Много ми харесва да изпълнявам ролята на Херцога на Мантуа от "Риголето" на Джузепе Верди. Това е изискваща роля с моменти на авторитаризъм и баналност, които те карат да мразиш героя, но с една фантастична ария в средата на операта, която те кара да му простиш лошотията. Освен това е ролята, която най-много съм пял.

А Вашият любим композитор, опера и оперна ария?

Не мога да изтъкна само един. Моите любими композитори са Гаетано Доницети за пеене и Джакомо Пучини за слушане. Моята любима опера е "Бохеми" на Пучини и моята любима ария

е "Asile Héréditaire" от операта "Вилхелм Тел" на Джоакино Россини.

Какво Ви се иска да изпеете, но все още не сте успял?

Винаги ми се е искало да пея Вертер на Масне, но все още не ми се е отдала възможност да го направя. Чакам търпеливо и се подготвям за този ден.

Как се чувства един венецуелец в България? И защо смятате, че страната ни е „Латинска Америка на Европа“?

Много ми е приятно тук, моята оперна кариера винаги е била свързана с тази държава, защото оттук започна всичко. Тук получих първата възможност да се оформя професионално и да бъда чул. Освен това, през тази една година, в която живея тук, се запознах с невероятни хора, с които се сприятелих. В началото казвах, че България е Латинската Америка на Европа на шега, поради сходните начини на празнуване на празниците, но прекарвайки повече време тук, успях да опозная в дълбочина културата. Освен сходните език, музика и история, фундаменталните идеи относно работата, семейството, политиката и живота като цяло са еднакви измежду повечето българи и венецуелци, които познавам.

Къде обичате да прекарвате

свободното си време? Имате ли си любимо местенце?

Свободното си време обичам да прекарвам вкъщи. Обичайно уча някоя нова роля или се подготвям за следващите ми участия, затова малкото свободно време, което ми остава, ми харесва да прекарвам вкъщи или разхождайки се около езерото Панчарево.

Вие сте единственият професионален музикант във Вашето семейство. Какъв щяхте да бъдете, ако не бяхте поел по пътя на музиката?

Да, въпреки голямото присъствие на музиката в моето семейство и факта, че всичките ми роднини ходят често по концерти и са фенове на много изпълнители, аз съм единственият професионален изпълнител в семейството ми. Ако не бях оперен изпълнител, щях да бъда поп изпълнител, тъй като пеенето ми е нужно, за да се чувствам добре.

